

Vicia dumetorum

Buskvicker

Klass: Magnoliopsida (tvåhjärtbladiga blomväxter), **Ordning:** Fabales (ärtordningen), **Familj:** Fabaceae (ärtväxter), **Släkte:** *Vicia* (vickrar), **Art:** *Vicia dumetorum* - buskvicker L. **Synonymer:**

Kännetecken

Buskvicker är en flerårig ört vars klättrande stjälkar kan bli uppemot två meter långa. Blommorna är röda och sitter i skaftade, glesa klasar. Blomningen sker under högsommaren. Förökningen sker dels med frö, dels vegetativt från den greniga jordstammen. Fröproduktionen har visat sig mycket oregelbunden, och kan vissa år bli helt felslagen trots riklig blomning.

Utbredning och status

Buskvicker har sitt starkaste fäste i södra Skåne. Flera av dessa förekomster är rikliga. Några lokaler är dock inte nyligen inventerade. I Skåne har växten också försvunnit från åtskilliga lokaler (kvar på 11 st 1991). På flera av de kvarvarande lokalerna har växten också minskat till individantalet. I Småland är buskvicker känd från fem lokaler (först funnen 1980). I Västergötland är den funnen på en lokal. Från Östergötland är minst 6 aktuella lokaler kända (av totalt 14 kända), de flesta ganska individfattiga. Växten har här förgäves eftersökts under senare år på många tidigare kända lokaler. I Närke förekommer arten rikligt på en lokal (upptäckt 1993). I Södermanland är fem såväl individrika som individfattiga lokaler kända och från Uppland en lokal. Vid en inventering 1990–1991 kunde arten ej återfinnas på 30 tidigare lokaler. Växten förefaller helt ha försvunnit från Halland och Öland. Buskvicker har försvunnit från ett antal tidigare kända förekomster men samtidigt också hittats på flera nya. Från Danmark uppges en minskande tendens och växten anses som sårbar. I Europa sträcker sig dess utbredning söderut till Frankrike, Italien och västra Ryssland.

Ekologi

Buskvicker växer i gles lövskog och lundar, gärna i bryn och snår. Växten är i Sverige kalkgynnad och näringskrävande. Flera lokaler utgörs av vägslänter och renar.

Hot

En kraftig igenväxning förefaller att successivt slå ut växten men omfattande röjningar eller avverkningar tycks ha samma effekt. Flera lokaler har skadats i samband med bebyggelse och anläggningsarbeten.

Åtgärder

Slutavverkning liksom omfattande röjningar bör undvikas, smärre ingrepp kan däremot få en gynnsam effekt. Ett par av artens lokaler är skyddade som naturreservat. Ytterligare några lokaler, främst i Skåne, bör få motsvarande skydd. Flera av förekomsterna har en även i övrigt mycket artrik flora som gör dem ytterligare skyddsvärda. Orsakerna till växtens tillbakagång bör studeras liksom vad som ligger bakom den starkt reducerade fröproduktionen. Arten bör övervakas av floraväktare.

Övrigt

Växten är lättodlad, och odlas i botaniska trädgårdar i Stockholm, Hälsingborg och Uppsala. Utländska namn – NO: Krattvikke, DK: Krat-Vikke, FI: Pensaikkovirna.

Fridlysnig: Fridlyst enligt Artskyddsförordningen (SFS 2007:845), enligt paragraf: 8. Bestämmelsen gäller hela landet

Litteratur

- Anonym 1996. Floraväktarverksamheten i Skåne. Årsrapport 1995. *Lunds Bot. Förenings medlemsblad 1996 (1)*: 5–52.
- Anonym 1997. Floraväktarverksamheten i Skåne. Årsrapport 1996. *Lunds Bot. Förenings medlemsblad 1997 (1)*.
- Antonsson, K. 1997. Hotade kärleväxter i Östergötland. Information från länsstyrelsen i Östergötlands län 1997:4.
- Bertilsson, A. m fl 2002. Västergötland flora. Lund.
- Black-Samuelsson, S. 1997. Genetic Variation and Phenotypic Plasticity in the Rare Plant Species *Vicia pisiformis* L. and *V. dumetorum* L. (*Fabaceae*). *Acta Univ. Agricult. Suec. Silvestria* 30.
- Genberg, E. 1977. Östergötlands flora. Stockholm.
- Georgson, K. m fl 1997. Hallands flora. Lund.
- Gustafsson, L. 1992. Buskvicker, *Vicia dumetorum*, i Sverige. *Svensk Bot. Tidskr.* 86: 233–242.
- Jessen, K. 1931. The Distribution within Denmark of the higher plants II. The distribution of the Papilionaceæ within Denmark. *Kgl. Dan. Vid. Selsk. Skr. Nat. Math. afd. 9 række III.2*.
- Løjtnant, B. & Worsøe, E. 1993. Status over den danske flora 1993. G.E.C. Gads Forlag, København.
- Nilsson, Ö. & Gustafsson, L-Å. 1979. Projekt Linné rapporter 106–120. *Svensk Bot. Tidskr.* 73: 353–372.
- Rydberg, H & Wanntorp, H.-E. 2001. Sörmlands Flora. Botaniska Sällskapet i Stockholm.
- Weimarck, H. & Weimarck, G. 1985. Atlas över Skånes flora. Stockholm.

Författare

Örjan Nilsson 1984. Rev. Örjan Nilsson 1998. ©ArtDatabanken, SLU 2005.